

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. gruodžio 18 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas kapitalo judėjimas – Mokesčių teisės aktai – Dovanojamo turto mokestis – Neapmokestinimas „dvaro“ atveju – Neapmokestinimo netaikymas dvarui, esančiam kitos valstybės narės teritorijoje“

Byloje C-133/13

dėl *Raad van State* (Nyderlandai) 2013 m. kovo 13 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. kovo 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Economische Zaken,

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Q

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. Silva de Lapuerta, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, einantis antrosios kolegijos teisėjo pareigas, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas), A. Arabadjiev ir J. L. da Cruz Vilaça,

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretorą M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2014 m. gegužės 21 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Q, atstovaujamos A. Bakker ir D. Smit, padedamą *advocaat* M. Hamer,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos B. Koopman, K. Bulterman ir J. Langer,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos A. Rubio González,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir J.-S. Pilczer,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Brighthouse, padedamos baristerio R. Hill,

– Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir W. Mölls,
susipažinęs su 2014 m. spalio 2 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su SESV 63 straipsnio išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas sprendžiant *Staatssecretaris van Economische Zaken* (ekonomikos reikalų valstybės sekretorius) ir *Staatssecretaris van Financiën* (finansų valstybės sekretorius), viena šalis, ir Q, kita šalis, giną dėl Nyderlandų valdžios institucijų atsisakymo pripažinti dvaro („landgoed“) statusą nekilnojamajam turtui, kurį suinteresuotasis asmuo turi kitoje valstybėje, nei Nyderlandų Karalystė, taip atimant iš to asmens galimybę netaikyti jam mokesčio už turtą, kurį jis norėtų padovanoti.

Nyderlandų teisė

3 1956 m. Paveldėjimo įstatymo (*Successiewet 1956*, toliau – Paveldėjimo įstatymas) 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal šį įstatymą renkami tokie mokesčiai:

<...>

2° dovanojamo turto mokestis nuo viso to, kas dovanojimo būdu gaunama iš dovanojimo momentu Nyderlanduose gyvenančio asmens, vertės;

<...>“

4 Paveldėjimo įstatymo 5 straipsnis suformuluotas taip:

„<...>

2. Dovanojamo turto mokestis renkamas nuo to, ką gauna apdovanotasis, jei reikia, atskaičius su dovanojimu susijusias išlaidas ir įsipareigojimus dovanotojo arba trečiojo asmens naudai.“

5 1928 m. Gamtos grožio įstatymo (*Natuurschoonwet 1928*, toliau – Gamtos grožio įstatymas) 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Šiame įstatyme:

a. dvaras – Nyderlanduose esantis, visiškai ar iš dalies natūralios gamtos plotais, miškais arba kitomis medžių grupėmis apsuptas nekilnojamasis turtas, įskaitant žemės sklypą, ant kurio yra dvaro pastatas arba kiti prie dvaro tinkantys pastatai, jeigu pageidautina, kad šis nekilnojamasis turtas su jam būdingomis išraiškos formomis išliktų, atsižvelgiant į gamtos grožio išsaugojimą;

b. savininkas:

1° nekilnojamojo turto, kuriam netaikoma ribota uzufrukto arba, išskyrus 3 dalyje nurodytus atvejus, ilgalaikės nuomos (*emphyteusis*) teisė, savininkas;

2° uzufuktorius arba nuomotojas, išskyrus 3 dalyje nurodytus atvejus;

c. ekonominė nuosavybė – su nekilnojamuoju turtu susijusi teisė ir pareiga visuma, kuri reiškia dalyvavimą valdant šį turtą. Dalyvavimas apima bent jau tam tikrą vertės pasikeitimo riziką ir tenka kitam asmeniui nei tas, kuris yra savininkas pagal civilinės teisės aktus. Vien tiekimo teisės suteikimas nelaikomas ekonominės nuosavybės perdavimu;

d. mėsų ministras: mėsų ekonomikos reikalų, žemės ūkio ir inovacijų ministras;

e. mėsų ministrai: mėsų ekonomikos reikalų, žemės ūkio ir inovacijų ministras ir mėsų finansų ministras.

2. Nutarimais arba remiantis nutarimais nustatomos taisyklės dėl sąlygų, kurias turi atitikti nekilnojamasis turtas, kad galėtų būti laikomas dvaru. Šios sąlygos susijusios su:

a. nekilnojamojo turto plotu, kurį gali būti trauktas ir gretimo nekilnojamojo turto, kuris laikomas dvaru arba kartu su pirmuoju nekilnojamuoju turtu sudaro dvarą, plotas, jeigu tarp šių dviejų nekilnojamojo turto objektų egzistuoja glaudus istorinis ryšys;

b. nekilnojamojo turto ploto, kuriame turi būti bent jau natūralios gamtos plotas, miškas ir kitos medžių grupės, procentine dalimi ir šis natūralios gamtos plotas, miškas ir kitos medžių grupės pobūdžiu;

c. plotas, kuriuose nėra natūralios gamtos plotas, miškas ir kitos medžių grupės, dydžiu ir pobūdžiu, neatsižvelgiant į tai, ar jie susiję su plotu, kurie tiesiogiai ribojasi su nekilnojamuoju turtu, pobūdžiu;

d. statybos būdu ir tipu;

e. plotas ir pastatytas statinių naudojimo būdu.

<...>

6 Gamtos grožio įstatymo 2 straipsnyje numatyta:

„1. Savininkas, norėdamas, kad jo nekilnojamasis turtas būtų priskirtas prie dvarų, per mėsų ministrą pateikia atitinkamą prašymą mėsų ministrams.

<...>

4. Mėsų ministrai bendru sprendimu nusprendžia dėl prašymo.“

7 Gamtos grožio įstatymo 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Jeigu pagal Paveldėjimo įstatymą įgyjamas prie dvarų priskirtas nekilnojamasis turtas ir vykdytos paskesnės dalies sąlygos, tuomet nereikia mokėti skirtumo tarp pranešime apie apmokestinimą nustatyto dovanojamo ar paveldimo turto mokesčio ir mokesčio, kurį reikia mokėti tuo atveju, jei šis nekilnojamasis turtas būtų įvertintas puse ekonominės vertės, kuri įgyjimo momentu turėtų būti priskirta nekilnojamajam turtui tuo atveju, jeigu į įsigyjant būtų nustatytas reikalavimas 25 metus išsaugoti jį tokį, koks jis yra, ir suaugusius medžius kirsti tiek, kiek to reikia arba prasta pagal prastos miškininkystės taisykles. Jeigu dvaras, laikantis mėsų ministrų patvirtintų taisyklių, padaromas prieinamas visuomenei, nukrypstant nuo pirmesnio sakinio nustatoma nulinio tokio dvaro vertė.

<...>“

8 Taikant Gamtos grožio ?statym? priimto sprendimo d?l klasifikavimo 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šiame sprendime:

a. dvaras – bet koks <...> Gamtos grožio ?statymo 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas dvaras;

b. medži? grup?s – medži? grup?s, prie kuri? nepriskiriami medelynai, auginamos kal?din?s eglut?s, vaismedžiai ir karklai;

c. rezidencija – nekilnojamasis turtas, kur? sudaro nuo pat pradži? ?tvirtintas namas, pilis, sodyba ar vasarnamis, ?skaitant galimus j? priklausinius, apsupti sodo ar istorinio parko, sudaran?io su pirmaisiais mažiausia vieno hektaro dydžio architekt?rin? ansambl?, sukurt? iki 1850 m. ir galim? pripažinti, jeigu šis kompleksas arba bent jau viena iš jo sud?tini? dali? yra saugomas pastatas, ?trauktas ? vien? iš 1988 m. Istorijos paminkl? ?statymo 6 straipsnio 1 dalyje nurodyt? registr?;

d. nat?ralios gamtos plotai:

1° dykviet?s, aukštapelk?s, žemapelk?s, keliaujan?ios kopos, teritorijos su kopomis, druskingos pievos, pylim? teritorijos, pelk?tos pievos, užliejami plotai, dumblinos upi? vagos, „žalieji“ papl?dimiai, nendrynai, kr?mynai, pelk?s, pelk?tos vietov?s, k?dros, upeliukai, nedidel?s up?s, tvenkiniai, uždari vandens kanalai, upokšniai, šaltiniai ir šaltini? prasidedantys upeliai, jeigu šios žem?s nenaudojamos žemdirbystei;

2° kalk?tos pievos, g?l?tos pievos kalvotose vietov?se, sm?l?tose ir pelk?tose teritorijose arba up?tuose ar užliejamuose regionuose, nederlingos dr?gnos pievos, purien? pievos upeli? pakrant?se, pelk?tose arba molingose teritorijose, ribotai maisting?j? medžiag? turin?ios dr?gnos pievos, sausos nederlingos pievos aukštesn?se vietose, mažai kalki? turin?ios sausos kop? pievos, daug kalki? turin?ios sausos kop? pievos ir už pylim? esan?ios druskingos pievos, jeigu šios žem?s naudojamos tik kaip ganyklos ar šienaujamos pievos ir šiose pievose auga tipiniai augalai.

<...>“

9 Taikant Gamtos grožio ?statym? priimto sprendimo d?l klasifikavimo 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Tam, kad b?t? priskirtas prie dvar?, nekilnojamasis turtas turi atitikti tokias s?lygas:

a. min?to turto plotas turi b?ti mažiausia 5 hektarai;

b. nekilnojamajam turtui priklausanti žem? ir vandens telkiniai turi sudaryti kompaktišk? teritorij?;

c. bent 30 % nekilnojamojo turto ploto turi užimti medži? grup?s ar nat?ralios gamtos plotai;

d. nekilnojamasis turtas gali b?ti naudojamas taip, kad nekenkt? gamtos grožiui.

2. Jeigu nekilnojam?j? turt? sudarantys plotai, statiniai ir vandens telkiniai ar j? naudojimas kenkia gamtos grožiui, sprendžiant nekilnojamojo turto priskyrimo prie dvar? klausim? ? šiuos plotus, statinius ir vandens telkinius neatsižvelgiama.

<...>“

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

10 Q, Nyderland? rezident? mokes?i? tikslais, yra Jungtin?je Karalyst?je esan?io dvaro („The Bean House“), kur? ji ketina padovanoti savo s?nui, savinink?.

11 Remiantis Nyderland? teis?s aktais, toks dovanojimas gali b?ti visiškai arba iš dalies neapmokestinamas su s?lyga, kad „The Bean House“, be kita ko, yra dvaras, kaip tai suprantama pagal Gamtos grožio ?statym?, taigi, jeigu jis yra Nyderlanduose.

12 Q veltui praš? Nyderland? valdžios institucij? leisti pasinaudoti tokiu pripažinimu.

13 Pirmosios instancijos teismas, ? kur? kreip?si Q, nusprend?, kad teis? b?ti neapmokestinamam dovanojamo turto mokes?iu negali b?ti taikoma tik Nyderlanduose esantiems dvarams. To teismo manymu, laisvo kapitalo jud?jimo kli?ties, kuri atsiranda d?l tokio apribojimo, nepateisina nei šios valstyb?s nar?s interesus saugoti savo gamtos ir kult?ros paveld?, nei b?tinumas užtikrinti mokes?i? kontrol?s veiksmingum?.

14 *Raad van State* (Valstyb?s Taryba), ? kuri? su apeliaciniu skundu kreip?si *Staatssecretaris van Economische Zaken* ir *Staatssecretaris van Financiën* ir kuri taip pat mano, kad šiuo atveju yra laisvo kapitalo jud?jimo apribojimas, kyla klausimas d?l pirmosios instancijos teismo nurodyt? pateisinimo pagrind?. Tame teisme Nyderland? valdžios institucijos tvirtino, kad kli?tis pateisinama praktiniais sunkumais, kuri? kelia mokes?i? kontrol? kitoje valstyb?je nar?je nei Nyderland? Karalyst?, vis? pirma b?tinumas patikrinti, ar savininkai laikosi ?sipareigojimo išsaugoti dvar? 25 m. laikotarpiu. Šiuo atžvilgiu *Raad van State* kyla klausimas, kiek kit? valstybi? nari? valdžios institucijos privalo pad?ti Nyderland? valdžios institucijoms atlikti j? vykdomus patikrinimus.

15 Šiomis aplinkyb?mis *Raad van State* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar interesus išsaugoti nacionalin?s gamtos grož? ir kult?ros ir istorijos paveld?, kuris yra [Gamtos grožio ?statymo] dalykas, yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, kuriuo pateisinama teis?s norma, pagal kuri? neapmokestinimas dovanojamo turto mokes?iu (mokes?io lengvata) taikomas tik Nyderlanduose esantiems dvarams?

2. a) Ar valstyb?s nar?s institucijos, atlikdamos patikrinim?, ar kitoje valstyb?je nar?je esantis nekilnojamasis turtas gali b?ti priskirtas prie dvar?, kaip jie suprantami pagal [Gamtos grožio ?statym?], tam, kad gaut? savitarpio pagalb? iš valstyb?s nar?s, kurioje yra šis nekilnojamasis turtas, institucij?, gali remtis 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES d?l savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokes?iais, muitais ir kitomis priemon?mis [(OL L 84, p. 1)], jei d?l priskyrimo prie dvar? pagal š? ?statym? neapmokestinama min?to nekilnojamojo turto dovanojimo momentu mok?tinu dovanojamo turto mokes?iu?

b) Jeigu atsakymas ? 2a klausim? b?t? teigiamas: ar 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyvos 2011/16/ES d?l administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinan?ios Direktyv? 77/799/EEB [(OL L 64, p. 1)] 3 straipsnio 7 punkte vartojama s?voka „administracinis tyrimas“ aiškintina taip, kad ji apima ir patikrinim? vietoje?

c) Jeigu atsakymas ? 2b klausim? b?t? teigiamas: ar, siekiant patikslinti [Direktyvos 2010/24] 5 straipsnio 1 dalyje vartojam? „administracinis tyrimas“ s?vok?, galima remtis [Direktyvos 2011/16] 3 straipsnio 7 punkte vartojama „administracinio tyrimo“ s?voka?

3. Jeigu atsakymas ? 2a, 2b arba 2c klausim? b?t? neigiamas: ar ESS 4 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su SESV 167 straipsnio 2 dalimi, ?tvirtintas lojalaus bendradarbiavimo principas aiškintinas taip, kad d?l jo, kai viena valstyb? nar? paprašo kitos valstyb?s nar?s bendradarbiauti tikrinant, ar toje kitoje valstyb?je nar?je esantis nekilnojamasis turtas gali b?ti priskirtas prie dvar?, kaip jie suprantami pagal ?statym?, kurio tikslas – nacionalin?s gamtos grožio ir kultūros ir istorijos paveldo išsaugojimas ir apsauga, prašoma valstyb? nar? privalo bendradarbiauti?

4. Ar laisvo kapitalo judėjimo apribojimas gali b?ti pateisintas remiantis b?tinumu užtikrinti mokesi? priežiūros veiksmingum?, jeigu atrodo, kad gr?sm? šios priežiūros veiksmingumui gali kilti vien d?l to, kad nacionalin?s institucijos 25 met? laikotarpiu, nurodytu [Gamtos grožio ?statymo] 7 straipsnio 1 dalyje, turi vyksti ? kit? valstyb? nar? tam, kad joje atlikt? reikiamus patikrinimus?“

D?l prejudicini? klausim?

16 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrin?ti kartu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar SESV 63 straipsnis aiškintinas taip, kad juo draudžiamos valstyb?s nar?s teis?s normos, kaip antai nagrin?jamos pagrindin?je byloje, pagal kurias neapmokestinimas dovanojamo turto mokesiu, susijusiu su tam tikrais saugomais objektais, taikomas tik tiems iš ši? objekt?, kurie yra min?tos valstyb?s nar?s teritorijoje.

17 Pagal SESV 63 straipsnio 1 dal? uždraudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybi? nari? ir tarp valstybi? nari? bei tre?i?j? šali? apribojimai.

18 Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, kad dovanojimo pinigais, nekilnojamuoju ar kilnojamuoju turtu mokestiniam vertinimui taikomos ESV sutarties nuostatos d?l kapitalo judėjimo, išskyrus tuos atvejus, kai ši? sandori? sudedamosios dalys apsiriboja viena valstybe nare (žr. Sprendimo *Mattner*, C?510/08, EU:C:2010:216, 20 punkt?).

19 Tai reiškia, kad tokia situacija, kaip nagrin?jamoji pagrindin?je byloje, kai asmuo, gyvenantis vienoje valstyb?je nar?je, dovanoja kitoje valstyb?je nar?je esant? nekilnojam?j? turt?, patenka ? SESV 63 straipsnio 1 dalies taikymo srit?.

20 Paveldėjimo mokesi? srityje Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, kad mokesi? lengvat? suteikimas su s?lyga, kad perleidžiamas turtas b?t? nacionalin?je teritorijoje, reiškia pagal SESV 63 straipsnio 1 dal? draudžiam? laisvo kapitalo judėjimo apribojim? (žr. Sprendimo *Jäger*, C?256/06, EU:C:2008:20, 28–35 punktus). Be to, kiek tai susij? su dovanojimu, toks apribojimas taip pat yra priemon?s, d?l kuri? sumaž?ja kitos valstyb?s nar?s nei ta, kur yra atitinkamas turtas, ir kuri apmokestina jo dovanojim?, rezidento gaunamos dovanos vert? (žr. Sprendimo *Mattner*, EU:C:2010:216, 26 punkt?).

21 Tod?l, kadangi nacionalin?s teis?s nuostatos, kaip antai nagrin?jamos pagrindin?je byloje, neapmokestinimo dovanojamo turto mokesiu taikym? susieja su s?lyga, kad atitinkamas turtas b?t? nacionalin?je teritorijoje, dovanojimui, kur? atliko vienoje valstyb?je nar?je gyvenantis asmuo, kai šis dovanojimas susij?s su kitoje valstyb?je nar?je esan?iu nekilnojamuoju turtu, tenkanti didesn? mokesi? našta reiškia laisvo kapitalo judėjimo apribojim?.

22 Tam, kad toks apribojimas galėtų būti laikomas suderinamu su Sutarties nuostatomis dėl laisvo kapitalo judėjimo, visų pirma būtina, kad skirtingas požiūris būtų susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis, o šis panašumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į pagrindinę byloje nagrinėjamo nacionalinės teisės nuostatą tikslą ir turinį (žr. Sprendimo *X Holding*, C-337/08, EU:C:2010:89, 20 ir 22 punktus).

23 Teisingumo Teismas mano, kad taip yra pagrindinės bylos atveju.

24 Iš tiesų pagrindinė byloje nagrinėjamo Nyderlandų sistemoje numatyto neapmokestinimo dovanojamo turto mokesčių tikslas – saugoti tradiciniam Nyderlandų kraštovaizdžiui būdingą dvarą („landgoed“) integralumą, kad būtų išvengta skaidymo arba esminių pakeitimų, kurie gali būti atliekami dėl to, kad apdovanojantis, siekdamas sumokėti už tokį perleidimą mokėtiną mokestį, bus priverstas atskirti dalį dvaro, kad galėtų jį parduoti, arba naudoti dvarą taip, kad galėtų pakenkti specifiniam jo pobūdžiui.

25 Taigi, kaip nurodė pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, perleidžiant „landgoed“ taikoma mokesčių lengvata siekiama tikslo išsaugoti nacionalines gamtos vietas, t. y. tikslo, kuris apima tikslą išsaugoti kultūros ir istorijos paveldą. Šis tikslas gali būti kildinamas tiek iš Gamtos grožio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies a punkte pateiktos dvaro apibrėžties, pagal kurią žemės sklypai, ant kurių stovi namas arba kiti prie dvaro tinkantys pastatai, gali būti laikomi sudėtine dvaro dalimi, tiek iš Sprendimo dėl klasifikavimo 1 straipsnyje pateiktos „rezidencijos“, kuri yra sudėtinė „landgoed“ dalis, apibrėžties, pagal kurią kompleksas turi būti apsuptas sodo ar istorinio parko, sukurto iki 1850 m., ir jame turi būti bent vienas elementas, kuris yra pagal 1988 m. Istorijos paminklų įstatymo 6 straipsnio 1 dalį saugomas paminklas.

26 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagrindinė byloje nagrinėjamas dovanojimas susijęs su Jungtinėje Karalystėje esančiu maždaug 18 hektarų dydžio dvaru, kuriame yra pagal pastarosios valstybės narės teisės aktus saugomų paminklų.

27 Tačiau, atsižvelgiant į nagrinėjamomis teisės normomis siekiamą tikslą, mokesčių mokėtojo, ketinančio padovanoti „landgoed“, kuriame yra „rezidencija“, situacija negali būti laikoma objektyviai panašia į mokesčių mokėtojo, ketinančio, kaip pagrindinė byloje, padovanoti kitos valstybės narės teritorijoje esantį dvarą, situaciją, net jei pastarajame dvare yra pagal toje valstybėje narėje taikomus teisės aktus saugomų paminklų. Iš tiesų, kadangi pagrindinė byloje nagrinėjama mokesčių lengvata siekiama išsaugoti kai kurių dvarų, priklausančių kultūros ir istorijos paveldui, integralumą, iš to atsirandanti nepalankesnė antroje iš šių dviejų situacijų esančio mokesčių mokėtojo padėtis neatsiejamai susijusi su Nyderlandų įstatymų leidėjo siekiamu tikslu.

28 Kaip nurodyta šiandien priimto Sprendimo byloje X (C-87/13) 33 punkte, kitaip galėtų būti tik tuomet, jei toks mokesčių mokėtojas rodytų, kad nekilnojamojo turto objektas, nors ir esantis kitos valstybės nei Nyderlandų teritorijoje, vis dėlto yra Nyderlandų kultūros ir istorijos paveldo dalis ir dėl šios aplinkybės – neatsižvelgiant į tai, kad yra ne Nyderlanduose – galėtų būti saugomas pagal Gamtos grožio įstatymą.

29 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad SESV 63 straipsnis aiškinamas taip, kad juo nedraudžiamos valstybės narės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias tam tikrų nekilnojamojo turto objektų, saugomų dėl to, kad jie priklauso nacionaliniam kultūros ir istorijos paveldui, neapmokestinimas dovanojamo turto mokesčiu taikomas tik tiems iš šių objektų, kurie yra minėtos valstybės narės teritorijoje, jeigu šis neapmokestinimas galimas tuomet, kai kalbama apie objektus, kurie gali priklausyti šios valstybės narės kultūros ir istorijos paveldui, nepaisant to, kad yra kitos valstybės teritorijoje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

30 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

SESV 63 straipsnis aiškinamas taip, kad juo nedraudžiamos valstybės narės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias tam tikrų nekilnojamojo turto objektų, saugomų dėl to, kad jie priklauso nacionaliniam kultūros ir istorijos paveldui, neapmokestinimas dovanojamo turto mokesčiu taikomas tik tiems iš šių objektų, kurie yra minėtos valstybės narės teritorijoje, jeigu šis neapmokestinimas galimas tuomet, kai kalbama apie objektus, kurie gali priklausyti šios valstybės narės kultūros ir istorijos paveldui, nepaisant to, kad yra kitos valstybės teritorijoje.

Parašai.

* Proceso kalba: nyderlandų.